

P. M.

Det af Stockholms socialistiska ungdomsklubbar till i dag i folketshus A-sal utlysta mötet började klockan 8,10 och slutade klockan 10 eftermiddagen.

Salen, som rymmer 731 personer, var fullsatt.

Mötet öppnades af förtroendemannen i Mjölktukörarefackför-
eningen herr Ernst Holmen, som tillkännagaf att nästa torsdag kommer å samma ställe att hållas ett stort protestmöte mot de "skandalösa domarne, särskildt nere i Malmö". Därefter öfverlämnades ordet till herr Hinke Bergegren, som höll ett längre föredrag öfver ämnet "Klasskamp eller kompromiss".

Talaren inledde sitt föredrag med att påstå, det nu de lägre samhällsklasserna skakat af sig slafbojerna och att de fattiga nu icke gjorde som förr kröpe, då de mötte sina herrar, men ännu fordrades det mycket innan slafbojerna fullständigt brustit. Talaren sökte påvisa, att arbetarne på parlamentarismens väg icke kunde uppnå sina rättmätiga kraf på en bättre tillvaro. Talaren klandrade skarpt socialdemokraterna för det de biträdde parlamentarismen, enär denna vore humbug och bluff och kunde icke föra till målet, den socialistiska framtidsstaten. Talaren påstod, att det nuvarande samhället vere ett rätt rofdjurssamhälle och yttrade i samband härmed, att man här i landet häktat en person, som spridd den framstående ryssen Leo Tolstoys ord. Dessutom återopade talaren "skandalen Alberti" såsom ett exempel för parlamentarismens rutenhet. ~~Alberti var parlamentarismens föregångare~~ Talaren yttrade vidare, att arbetarne ännu lefde i för stor okunninghet om de socialistiska sträfvanerna samt gingo i de gamla hjulspåren och vere nöjda, om de finge det något bättre. Arbetarne behöfde upplysas och lära känna samhället för att någon gång ena sig till agitation mot det nuvarande kapitalistsamhället, hvilket borde tillintetgöras och i stället bildas ett nytt, där alla skulle få njuta lika rättigheter.

Därefter vidtog fri diskussion under ordförandeskap af herr Hjalmar Nilsson.

Först begärdes ordet af förutnämnde Holmen, hvilken fram-

höll huru socialdemokratiens dekadans framträdde i våra dagar, då socialdemokraterna ingingo kompromiss med andra partier till det nu förestående riksdagsmannavalet. Talaren ansåg detta vara rent förräderi, att på så sätt gå kapitalismens ärende och endast hafva till följd " nya Stafflagar".

Herr Hjalmar Nilsson yttrade sig i samma riktning som Holmén.

Därefter uppträdde herr Engström, som bebjötte de föregående talarne och försvarade parlamentarismen, hvilken enligt hans åsikt vore det enda medlet, som kunde föra socialismens sak framåt. Den politiska storstrejken, som ungsocialisterna förordade, kunde visserligen vara bra såsom ett medel att för tillfället skrufva upp entusiasmen, men då storstrejken vore slut, hade arbetarne antagligen kommit ett steg bakåt i stället för framåt.

Därefter uppträdde herr Axel Holmström och uppmanade arbetarne att icke vid morgondagens val rösta på Karl Staff, hvilken han betecknade såsom en skurk och förrädare mot arbetarne. Under det Staff var statsminister, kommanderade han ut 50 poliser till mötena i folketshus, men under den nuvarande högerregeringen har icke ens halfva detta antal varit kommanderade vid mötena och icke på långt när så många soci-alistiska agitatorer hafva blifvit dömda under högerregeringen, som under Staff-vensterregering.

Därefter uppträdde herr Hugo Lindberg, som förfäktade den åsikten, att generalstrejken vore det enda verksamma medlet, hvilken kunde föra proletärerernas sak framåt. Genom parlamentarismen blefve proletärererna bjudna på stenar i stället för bröd, men de trodde likväl, att de fingo bröd.

Härefter afslutades diskussionen.

Inga uniformsklädda militärer besökte mötet.

Stockholm den 24 September 1903.

Carl Westling
Ch. J. Falk

S. Bergström
L. Engström